

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága

Dr. Bitskey Botond Főtitkár úrnak

Budapest

Donáti út 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!**Tisztelt Főtitkár úr!**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		Hiv. sz.: IV/1302-3/2016
Ügyszám:	10/1302-4/2016	
Tárgy:	alkotmányjogi panasz kiegészítése	
Érkezett:	2016 SZEPT 23. <i>Szemelelyesen</i>	
Példány:	1	Kezelőiroda:
Melléklet:	<i>[Signature]</i> db	<i>[Signature]</i>

A hiv. szám alatti ügyemben az indoklásaimra vonatkozó **kiegészítést** -, az **alapbeadványomban foglaltak fenntartásával** -, az Abtv.52.§(1) bek.szerint és az Ön 2016. aug. 19-én kelt hiv.sz. alatti levele 2016.08.26-án történt meghatalmazotti átvételétől számított, előírt 30 napon belül az alábbiak szerint terjesztem elő:

- az Abtv. 27.§-át jelöltem meg az Alkotmánybíróság hatáskörének alkalmazására,
- indítványozói jogosultságomat a megjelölt bírósági döntések szerinti feljelentői-sértetti-magánvádlói minőségeim alapozzák meg,
- igazoltan határidőben előterjesztettem az alkotmányjogi panaszt
- Az Alaptörvényben biztosított alapvető jogaimat(emberi méltóság megsértése,jóhírnévhez való jog) , továbbá a Btk. 226.§(1) bek.-én alapuló, rágalmazás miatti büntető jogigényem törvényes érvényesítését **sérti** az I.f.bíróság (Pesti Központi Kerületi Bíróság .1.Bpk.20.125/2016/4.sz.) eljárást megszüntető, és II. f. (Fővárosi Törvényszék **27. Bpkf. 7203/2016/2.sz.**) helyben hagyó döntése, mert e jogaim megsértésének büntető bíróság általi, törvényes szabályozás(Be.) szerinti vizsgálatát adminisztratív eszközzel , az elkövetők javára pártosan nem engedélyezte, az eljárást vizsgálat nélkül és törvénytelen indokolással jogerősen szüntette meg. Jogorvoslati lehetőségeim teljes mértékben kimerítettem,felülvizsgálati jogom nincs, az AB Ügyrendje ilyen kötelezettséget nem ír elő számomra.
- A vizsgálandó jogszabályi rendelkezést a Be.501§(2)bek-ben jelölöm meg:” **A bíróság, ha ez a feljelentés és az iratok tartalma alapján lehetséges, határoz az áttételről, az eljárás felfüggesztéséről és az eljárás megszüntetéséről.**” Mint a hozott döntések igazolják, nagyfokú szubjektivitás alkalmazására nyílik lehetőség a „**ha...lehetséges**” **formula** alkalmazásával , szubjektívizálható akár vádlotti érdekek, akár büroérdekek alapján a feljelentés - még az alapjogok deklarálása ellenére is. Magánindítványom a becsatolt felmondással nyilvánvaló alaptalanságban nem szenved, a jogellenesség hiányára hivatkozás a törvényi szabályozás alapján és az alapjogi érintettség okán téves,érdekelt és pártos bírósági döntés.

- az Alkotmánybíróság döntését a II. f. jogerős végzés megsemmisítésére kérem, kiterjedően az I. f. végzésben lévő törvénytelen és Alaptörvényellenes indokolásra és jogszabályi hivatkozásra, mert a II. f. bíróság formális döntést hozott, fellebbezésemet nem bírálta el.
- A sérelmezett bírói döntések és a megjelölt jogszabály Alaptörvény ellenességét az alábbi indokolásban részletesen kifejtem.

Az alkotmányjogi panasz indokolása

Az Alaptörvény alábbi rendelkezéseivel ellentétesek az alkotmányjogi panasz tárgyává tett I. és II. f. bírósági döntések.

Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezet I.cikk (1) szerint AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

V. cikk Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

VI. cikk(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

IX.cikk4)¹⁵ A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

XV. cikk(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinnek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. cikk (3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

XXIV. cikk(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII.cikk(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A bíróság fejezet 28. cikke szerint :

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a **közjónak** megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

1.)

Magyarország jogrendjében gyökeres változásokat hozott az új Alaptörvény. A munka értékének megítélése a "Nemzeti hitvallás" szerint a következőképpen szól:

„Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye”

Tényállásként előadom, hogy közel 40 éves ügyvédi-jogtanácsosi hivatásgyakorlás után az engemet pályázati kiírás alapján 150 jelentkező közül 2012-ben kiválasztó munkáltatóm - a felajánlott közös megegyezés el nem fogadása miatti bosszúból- olyan felmondást közölt, mely ellen jogaimat és érdekeimet védő munkajogi (ebben polgári jogi elemeket is tartalmazó) keresettel éltem.

Emberi méltóságom, jóhírnevem kirívó törvénytelenséggel történő megsértése miatt a Btk. 226.§ szerinti rágalmozás bűncselekményének megállapítása miatt -szinte egyidőben-, magánindítványt is előterjesztettem.

Az Alkotmánybíróság joggyakorlatában „...az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva az ember alany marad és nem válik eszközzé, tárggyá. A méltósághoz való jognak ez a felfogása különbözteti meg az embert a jogi személyektől...” (64/1991. (XII. 17.) AB határozat)

A büntetőjog elsődleges célja az állam büntetőhatalmával elrettenteni polgárait a bűncselekmények jövőbeni elkövetésétől, míg a polgári jog célja jogsérelem esetén a sérelmet szenvedett jogalany számára megfelelő orvoslást (például kártérítést) adni – ez indokolja például a személyiség védelmére irányuló eljárások **párhuzamos** megtartását.

Napjainkban a Ptk. rendelkezésire hivatkozó munkajogi törvényi szabályozás szerint a polgári jogi jogsérelmek vizsgálata egyidejűleg történhet meg a munkaügyi bíróság előtti eljárásban.

A felmondásbeli törvénytértés súlya és kifejezetten aljas, megbélyegző szándékú jellege okán a párhuzamos jogorvoslatra vonatkozó jogommal törvényesen éltem.

A tényállás körében folytatva olyan szubjektív munkahelyi közeg / „munkafeltételek”/került a munkáltatói vezérigazgató által kiépítésre, melyben a jogtanácsosi szakvizsga a közvetlen munkatársainál (jogi és igazgatási osztályvezető, humán és jogi igazgató) tudatosan került mellőzésre annak érdekében, hogy a törvényes ellenjegyzési felelősségük formailag és tartalmilag háttérbe szoruljon, ezáltal a törvényesség intézményesen csorbult a cégvezetés érdekében, annak jogszabályok szerinti gyakorlásához, saját felősségem érvényesítéséhez következetesen ragaszkodó személyem pedig a munkáltatói jogkör gyakorló részére nem kívánatossá vált.

A törvény által előírt kötelező jogtanácsosi szakvizsga/alkalmassági feltétel/ belső szabályzat módosítása révén került **törlésre** a képesítési feltételek közül, hogy a fenti beosztások vezérigazgatói elvárás szerint gyakorolhatók legyenek, az én meglévő jogtanácsosi szakképesítem szabályzat szerint fölöslegessé vált, munkaköri megítélésem pedig folyamatosan devalválódott azon célból, hogy munkaköri feladataim gyakorlása során állandósuljanak érdekütközéseim az ellenjegyzésemet nem nélkülözhető, de azt csak spontán alírásra redukáló munkatársakkal. Jogi végzettség hiányában lévő munkatársakkal szemben a saját és munkaköri felettéseim által elismerőn támogatott védekezésem eredményesnek bizonyult mindaddig, míg az osztályvezetői minőségben működő, de munkaköri leírásom szerint 4 éven át irányításom alatt álló jogi előadó meg nem szerezte 2016. októberében jogtanácsosi szakvizsgáját. Az SZMSZ szerinti jogtanácsosi kötelező ellenjegyzés szerződések aláírása előtt a felelős, anyagi következményekkel járó jogtanácsosi hozzáállást igényelte, úgy a munkáltató, mint a magam érdekében .

Az Alaptörvény fentebb kiemelt **IX.cikk (4).**, **XV. cikk(1) (2)** , **XVII. cikk (3) pontjainak megsértését eredményezte a törvénytelen jogi állapot ,amely az emberi méltóságom megsértését jelentő munkavégzési feltételben(légkörben) jelentkezett, és a felmondáshoz vezetett.**

Közéletünk egyre gyakoribb plágiumvitái, magas besoztású hivatnokoknál kinevezésük ellenére a kötelező képesítési feltételek olykori hiánya a jogi hivatás gyakorlása tekintetében fel-felverik a társadalmi élet hullámain. Visszatérően nagy visszhangot váltanak ki a törvényesség oltárán felelőtlenül vagy érdekelten „elvező” jogi szakemberek büntetőügyei is, akik **törvényességmegőrzési** kötelezettségeiknek nem vagy csak részleteiben, vagy vezetőik nyomására nagyvonalúan tesznek eleget.

A politikai váltógazdaság jellemezte demokráciánkban vissza-visszatérő jelenség az is, hogy kormányváltás után **felelősségre vonási kísérletek** történnek az önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságoknál a közvagyon kezelésének törvényességére nézve, ezért joggyakorlásom törvényességén túl a célszerűség és az érdekazonosság is felelős munkaköri joggyakorlásomat támasztja alá.

A jogtanácsosi munkakör a renszerváltás óta **mostohagyereke** a régi tvr.szintű jogi szabályozásnak. A szabad vállalkozó ügyvédi státus rendszerváltás környéki visszaállítással elsődlegessé vált a jogi képviselet ügyvédek általi ellátottsága, de a korábbi jogi szabályozás fenntartásával, csekély módosításával továbbra is fennmaradt a jogtanácsosi ,mint jogi képviselői intézmény . E státus magyar jogi szakvizsgához kötött, névjegyzékbe történő bejegyzésnek, joganácsosi cím használatnak ez elengedhetetlen feltétele. Azaz nem minden jogász jogtanácsos is egyben , aki hierarchikus jogviszonyban gyakorolja jogi képviseleti tevékenységét.

Az egyre szaporodó jogi fakultások ontják a végzős hallgatókat, sokan automatikusan és célszerűen, még gürcölve is belefognak valamely jogi szakvizsga megszerzésébe, míg mások ezt ilyen-olyan körülményeik folytán lassabban teszik, vagy teljességgel mellőzik.

Míg bírósági, ügyészségi, ügyvédi alkalmazásban kifejezetten a formailag is szigorú szabályok mentén van csak módja a jelölteknek a magasabb címhasználat elnyerésére, addig a köz, -illetve versenyszféra mindenfajta egyéb elnevezéssel és besorolással alkalmaz jogászokat. A jogtanácsosi cím/státus/beosztás/ elnyerése ma is adott és lehetséges, ám külön törvényi

kötelezettséggel és felelősséggel is jár e munkakör gyakorlása, míg más jogi munkakörök csupán az Mtv-n alapuló felelősséggel.

Piacgazdaságban különösen aggasztó jelenség a törvényesség általános devalválódása, noha deklaráltan minden szervezet, vagy személy csak a törvényes előírások és a helyi szabályzatok szerint működhet.

Egy adott szervezet jogtanácsosa vergődni kényszerül az általános törvényi és a helyi szervezeti érdekek között, a törvényesség biztosítása az ő kiemelt és elvárt munkaköri feladata, ám a szervezeti hierarchiában döntési jogosultsága feletteseinek van, csupán a véleményeltérés írásbeli rögzítésére szorítkozhat.

Ebben a szorító légkörben a munkahelyi konfliktusok vissza-visszatérőek és állandósultak, csak a törvényes munkajogi előírások mentén van mód az érdek-és szemléletkülönbség feloldására. Ha ez nem sikerül, akkor a felek döntési kényszerben hozzák meg saját döntésüket. Mindenki külön-külön és a saját felelősségére. Esetemben a munkáltató saját belátása szerint választotta azt az utat, amelyik jelen ügyben alkotmánybírósi panaszba torkollik a törvénytelen és alaptörvény-ellenes bírósági végzések miatt. Egy percig sem lehet kétséges, hogy a megsemmisíteni indítványozott végzések alaptörvény-ellenesek, és olyan alaptörvényi jelentőségű kérdést tartalmaznak, **mint a továbbiakban álláspontom kiindulópontjaként és alapjaként megjelölt 1/2015.(II.16.)AB határozat egésze.**

Az eljáró büntető bíróságok jogellenesség hiányára hivatkozva szüntették meg a büntető eljárást, és a jogellenesség vizsgálatát polgári jogi útra terelték. Okfejtésük szerint „hivatalos eljárásban” elkövetett okiratnak minősítették a felmondást, a munkáltatói érveket ügyszóhoz kapcsolódónak ítélték, az elismerten tényállítások valóságtartalmának vizsgálatát mellőzték, jogellenességet nem észleltek. **Egy jogi szakíró szerint az AB igen „lakonikus tömörséggel” szól a tényállításokról: „mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető.”** Én is így gondoltam, amikor magánindítványt tettem, majd felszólításra kiegészítettem. A társadalom alapértékeinek védelme, így az Alaptörvényben foglalt jogok védelme a bíróság feladatát képezi büntető eljárásban is.

De a panaszolt döntéssel a bíróságok lényegében iratellenesen bagatellizálták alkotmányos alapjogaimat, és akadályozták azok büntetőjogi eszközzel történő védelmét. Hivatalos eljárás alatt a hatósági, bírósági eljárás értendő, még az ott elhangzó, gyalázkodó véleménynyilvánításoknak is lehet büntetőjogi konzekvenciája a fellebbezésben kifejtettek szerint, ám a függőségi jellegű munkaviszonyban a törvényen alapuló munkáltatói közlés sem eredményez közhatalmi jelleget, az ilyen közlést az emberi méltóság, és a jóhírnév mindenkire kötelező, alkotmányos védelme okán magánszemélyek közöttinek kell tekinteni. A munkáltató jogosult élni a törvényes szabályozás szerint neki juttatott döntési eszközökkel, de ezek során mindvégig szem előtt kell tartania az egyéb törvények és jogszabályok rendelkezéseit is. Megsérti tehát egyidejűleg a Btk. és a Ptk., Mtv. előírásait is, ha a felmondás munkajogi eszközét rendeltetésellenesen, visszaéléssel gyakorolja.

Napjainkban a felerősödött technikai lehetőségekkel az írásbeliség virágkorát éli, de ez a lehetőség olyan felelősséggel jár, amelyet nem kerülhet meg a munkáltató sem, nem írhatja le

következmények nélkül sem a véleményét, sem tényállításait, sem értékítéletét, mert a jogorvoslati eszközök rendszere védekezési lehetőséget biztosít a sértett fél számára.

Az így bekövetkező hatósági, bírósági eljárások jogosultak és kötelezettek eldönteni a jogvitát, a jogalanyok érdekszemszélétének különbözőségéből fakadó igények törvények szerinti elbírálását, jogerős döntéssel történő lezárását a jogbiztonság, mint társadalmi önvédelmi érdek megvalósulása végett. Azért van az emberi méltóság, a jóhírnév megsértésének Btk. szerinti törvényi tényállása, hogy a bíróság által a törvényes eljárási rend szerin kivizsgált ügyben döntés szülessen . A jogállamiság kérdőjeleződik meg az által, hogy maga a bíróság joggyakorlatára hivatkozva eljárás nélkül igyekszik felülírni a törvényalkotó akaratát az Alaptörvényben foglalt alapjogok negligálásával, és megakadályozzaa büntető eljárásbeli sértetti jogok érvényesülését.

3.)

A hatalomgyakorlás általában, de különösen a bírói hatalom rendkívül nagy mértékben hatja át egy társadalmi közösség értékrendjét, a neves jelenkori jogi szakember szerint **a bírósági döntéseknek a demokrácia védelme felé, a társadalmi közösség tisztelete felé és a jog belső dogmatikájának megóvása felé kell irányulnia.** Minden olyan bírói döntés, mely gátat vet alkotmányos alapjogok érvényesülésének, ellentétes a társadalom jogi és erkölcsi érzületével, és teret enged a törvény előtti egyenlőség Alaptörvényben foglalt alapelve megsértésének.

Az Alaptörvény „ XV. cikk(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes” megfogalmazással kapcsolatosan széles tábora van azoknak a jogász felvetéseknek ,mely szerint e deklaratív megfogalmazás mellett célszerű lenne korábbi hagyományainkhoz visszatérve **a bíróságok előtti egyenlőséget** Alaptörvénybe foglalni, mert a bírói visszaélések látens kezelése nem szolgálja a jogállam kiterjedését, a jogkereső közönség erkölcsi kiábrándultsága fokozódik a jogorvoslati szervek által szolidárisan csak tévesnek titulált ítéletek kapcsán. A jogi rendszer belső logikájának érvényesülése akadozik, a jogtudomány alaptételei átíródnak, aktuálpolitikai érdekeltségek válnak tapinthatóvá a jogalkalmazásban.

Az I.f. bíróság alaptörvény-ellenesen járt el, amikor célzatosan kiemelt bírósági döntések mentén megfosztott Alaptörvényben foglalt jogaim gyakorlásától, megakadályozta a Btk. szerinti rágalmozási tényállás kivizsgálását, megszüntette az eljárást. A vádlottak elkövették a rágalmozást, erről írásos bizonyíték van, következményeivel tisztában lehetek, indokolatlan az a nagyfokú érdekvédelem részükre, amelyben a bíróságok részesítik őket. Számomra éppen a szokatlan, merev és részrehajló bírósági döntések adják a megerősítést abban , hogy a háttérben ható erők és érdekeltségek javára a bíróságok negligálták a jelen pontban megjelölt alapjogomat is. Fellebbezésem elbírálása formális volt, egyetlen érvemre sem kaptam választ.

Az AB gyakorlatában egyértelmű, hogy a párhuzamos joggyakorlás nem törvénytelen, és alkotmányellenes a polgári peres, kártérítési útra terelő bírósági szemlélet. Társadalmilag káros is egyben, mert tudvalevő, hogy az ember ,mint jogalany összetett lény : nem elsősorban pénzzel, hanem büntetőjogi elégtétellel kell jogsérelmét kiküszöbölni, és az elégtételadás olyan prevenciót jelent társadalmilag, melynek hatására a féktelen hatalombirtoklók a társadalmi értékítélet hatására - ugyan lassan-, de visszaszorulnak küldetéstudattal átszőtt, a büntetőjog

területére tévedt karriervágyukban. A büntetőjog a maga hatályos szabályaival egyik olyan hatékony eszköze kell, hogy legyen a társadalom erkölcsi élete védelmének, amely visszaigazolja az adott kor többségi életérzését, ugyanakkor távlatokban képes irányt mutatni a békés célzatú együttélési folyamatoknak.

4.)

A bírói tévedés mögött sok esetben kimutatható a pártatlanság hiánya, az ésszerű idő elhúzódnása mögött a jogkereső fél érdekei ellehetetlenítésének büroérdeke, és láthatatlanul is, de érzékelhetően a támadott, vagy vádolt személy(szervezet) vélt vagy valós társadalmi presztízse, beosztása, tisztisége. Közszolgák, vagy közösségi javakból díjazottak közpénzen részesülnek továbbra is olyan büntetőjogi védelemben, amely pártatlanul már nem illetné meg őket az AB korábbi döntési szerint.

A bírói elfogultság intézménye ritkán eredményez kizárást, szaporodik az olyan eljárások száma, ahol személytelenül, a **közvetlenség elve érvényesülése nélkül** születik a döntés. Ügyekben is e módon született meg a döntés mindkét fokon, ezért - az Európai Emberi Jogi Bíróság szóhasználatában - **mélységes aggodalommal és félelemmel tölt el**, hogy eddigi jogi pályafutásom alatt szerzett ismereteim ellenére a törvénytelenül alkalmazott szabad bírói mérlegelés alapjogot érintő büntetőügyben mindkét fokon - kizárva az állam által a Btk. ban elismert büntetőjogi igényem érvényesítését -, még alkotmányos jogaim sérelmével is együtt jár.

A magánindítvánnyal jelzett büntető igény törvényes kezelése általában személyes meghallgatással, a békülés lehetőségével folytatódik. Ügyekben spekulatív módon előbb kiegészítésre szólítottak fel, csak a megismert valós tényállás alapján került elutasításra sor, és ugyanez történt fellebbezésem érveinek el nem bírálásával, az I. f. határozat mechanikus jóváhagyásával.

Személyi és testületi szinten is valószínűsíthető a pártatlanság hiánya, a nyilvános tárgyalás kikerülése noha az Alaptörvény XXVIII. cikk szerint

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Fentiek alátámasztására az EEJB előtti, **PANYIK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY** (12748/06. sz. kérelem) **ÍTÉLETI** indokolásából idézve aláhúzással emelem ki az alábbiakat:

2. A Bíróság értékelése a. Általános elvek

25. A Bíróság annak megisméltésével kezdi, hogy egy demokratikus társadalomban alapvető fontosságú, hogy a bíróságok bizalmat ébresszenek maguk iránt a társadalomban. A 6. cikk ennek érdekében követeli meg a hatálya alá eső bíróságtól, hogy pártatlan legyen. A pártatlanság rendszerint előítélet vagy elfogultság hiányát jelenti, s fennállása vagy fenn nem állása különböző módokon tesztelhető. A Bíróság ezért különbséget tesz egy szubjektív megközelítés - vagyis az adott ügyben az adott bíró személyes meggyőződésének vagy érdekének megállapítására való törekvés - és egy objektív megközelítés - vagyis annak megállapítása, hogy a bíró kellő garanciát

biztosított-e az e tekintetben esetleg fennálló jogos kétely kizárására - között (ld. *Piersack v. Belgium*, 1 October 1982, § 30, Series A no. 53; és *Grievés v. the United Kingdom* [GC], no. 57067/00, § 69, ECHR 2003-XII (kivonatok)). 26. A szubjektív teszt alkalmazása során a Bíróságnak az a következetes álláspontja, hogy a bíró személyes pártatlanságát mindaddig vélelmezni kell, amíg nincs bizonyíték az ellenkezőjére (ld. *Hauschildt v. Denmark*, 24 May 1989, § 47, Series A no. 154). A bizonyíték típusát illetően a Bíróság - például - annak bizonyítását kívánta meg, hogy a bíró ellenséges érzületet, rosszindulatot tanúsított, vagy személyes okok miatt szignáltatott magára valamely ügyet (ld. *De Cubber v. Belgium*, 26 October 1984, § 25, Series A no. 86). A Bíróság esetjogában hosszú idő óta bevett az az elv, hogy a bíróságot személyes előítéllettől vagy pártosságtól mentesnek kell vélelmezni (ld. például *Le Compte, Van Leuven and De Meyere v. Belgium*, 23 June 1981, § 58, Series A no. 43).

27. Bizonyos esetekben ugyan nehéz lehet a vélelem megdöntéséhez szükséges bizonyítékok beszerzése, emlékeztetni kell azonban arra, hogy az objektív pártatlanság követelménye további fontos garanciát biztosít (ld. *Pullar v. the United Kingdom*, 10 June 1996, § 32, *Reports of Judgments and Decisions* 1996-III). Más szóval, a Bíróság elismeri a 6. cikk szubjektív pártosság miatti megsértése megállapításának a nehézségét, ezért a pártatlanság kérdését felvető ügyek túlnyomó többségében az objektív tesztre összpontosítja figyelmét. A két fogalom között azonban nincs merev választóvonal, mivel a pártatlanság tekintetében a bíró viselkedése nem csupán objektíve tartható kételyeket kelthet a külső megfigyelő számára (objektív teszt), hanem személyes meggyőződésének a kérdését is felvetheti (szubjektív teszt).

28. Amikor a második teszt testületként eljáró szerv tekintetében kerül alkalmazásra, akkor azt kell eldönteni, hogy az ilyen szerv tagjainak személyes magatartásától teljesen függetlenül állnak-e fenn olyan bizonyítható tények, amelyek kételyeket ébresztenek a szerv pártatlanságát illetően (ld. *Castillo Algar v. Spain*, 28 October 1998, § 45, *Reports* 1998-VIII; és *Morel v. France*, no. 34130/96, § 42, ECHR 2000-VI). Amikor azt kell elbírálni, hogy egy adott ügyben jogos indok áll-e fenn azon félelmet illetően, hogy valamely testület nem pártatlan, akkor a pártatlanság hiányát állító álláspontja fontos, de nem döntő jelentőségű. Döntő jelentősége annak van, hogy a félelem objektíve igazolhatóan tekinthető-e (ld. *Ferrantelli and Santangelo v. Italy*, 7 August 1996, § 58, *Reports* 1996-III; és *Wettstein v. Switzerland*, no. 33958/96, § 44, ECHR 2000-XII).

31. Arról is meg kell győződni, hogy a pártatlanság látszatát az objektív teszt alapján is tiszteletben tartották-e. A Bíróság felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy a kérelmezővel kapcsolatos korábbi ügyben dr. V. - napi munkakapcsolatukra (ld. 9. bekezdés) hivatkozva - önként adta vissza az ügyet. Ez a helyzet nem változott azóta, a kérelmező a szóban forgó időszakban is abban a megyében dolgozott ügyvédként. Miközben a Bíróság nem gondolja, hogy a bíró és az érintett bíróságon praktizáló ügyvéd közötti munkakapcsolat szükségszerűen elfogultságot eredményez a bíró részéről, a jelen ügyben az a tény a döntő fontosságú, hogy dr. V. korábban azon az alapon adta vissza az ügyet, amely akkor is fennállt, amikor ő később részt vett a kérelmező fellebbezését elutasító határozat meghozatalában. Ezért a Bíróság úgy véli, hogy nem nyújtottak kellő garanciákat a bíró kérelmezővel szembeni pártatlanságával kapcsolatos jogos kételyek

kizárása érdekében. A Bíróság számára ez annak ellenére is így van, hogy a tanács másik két bírójának semlegessége nem kérdőjeleződött meg, mivel a tanács elnökével kapcsolatban felmerülő, elfogultsággal kapcsolatos kétely az egész tanács pártatlanságát megkérdőjelezi.

32. A Megyei Bíróság pártatlanságának hiányával kapcsolatos kérelmezői félelmet csak súlyosbította az a tény, hogy a kérelmező által dr. V. ellen előterjesztett második elfogultsági kifogást elbíráló három bíró közül kettő korábban elfogultnak nyilvánította magát (ld. fenti 8. és 9. bekezdés).

33. A Bíróság ezért észrevételezi, hogy az ügy tényei alapján a Megyei Bíróság pártatlansága kételyeket ébresztőnek látszódnak. A kérelmező e vonatkozásban fennálló félelmei ilyen módon objektíve igazoltnak tekinthetők, ezért az objektív teszt alapján a Megyei Bíróság nem felelt meg az Egyezmény által támasztott követelménynek.

34. A Bíróság ezért arra a következtetésre jut, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették. .....

5.)

Bűncselekmény sértettjének lenni különleges jogi állapot. Nem a szubjektív, sértetti értékítélet mentén ítélik a bíróság, hanem a társadalmi értékítélet alapján. Ha a sértett nem kezd eljárást, nem tesz feljelentést, a közvádra üldözendő bűncselekmények sértettje akkor is automatikusan az eljárás része lesz. Egy szűk mezőben (pl. emberi méltóság, jóhírnév) azonban az állam a sértettre bízta a csak deklarált jogainak gyakorlati érvényesítését, szűk 30 napos határidőben feljogosítja őt a magánindítványa előterjesztésére, jogai gyakorlására és megvédésére. Tisztességtelen és pártos az a bírósági eljárás, amelyik ebben a sértettet -még ha törvényi rendelkezés alapján is-, mondva csinált indokkal megakadályozza, és mellőzi vagy éppen **felülírja** a törvényhozói akaratot. Eljárási törvényeinknek is kifejezetten részét képezi az Alaptörvény tisztességes eljárásra vonatkozó, az emberi méltóság védelmét szolgáló rendelkezése.

6.)

Jogtanácsosi minőségemet a munkáltatónál munkaszerződés, munkaköri leírás határozta meg, ezáltal a Btk. értelmező rendelkezések szerint közfeladatot ellátó személynek minősülök hivatali eljárásban.

A Btk (2012.évi C.tv.469§(1). bek. 12.e) pontja) szerint közfeladatot ellátó személy :” a bírósági vagy más hatósági eljárásban a védő, a jogi képviselő, a szakértő, és a hivatalos személynek nem minősülő kézbesítési végrehajtó.”

E nevesítés egyértelműen azt támasztja alá, hogy a Btk.maga ismeri el bírósági vagy más hatósági eljárásban nem magánszemélyi jellegemet, ezáltal ad védelmet jogi képviselőként.

A munkáltató felmondás közlése nem ilyen eljárásban valósult meg, még nem volt semmilyen hivatali eljárás, amikor a munkáltató kiadmányozta írásbeli döntését, a közös megegyezés hiányában elállhatott volna felmondási szándékától, de az eltávolításomhoz fűződő személyi

érdekek bosszúra sarkallták a döntéshozót, ezért nincs fokozott tűrési kötelezettségem a munkáltatói véleménynyilvánítással kapcsolatban, és magánszemélyként teljes szélességben igényelhetem alkotmányos jogaim sérelmének kivizsgálását.

7.)

A 30/1992. (V. 26.) AB határozat szerint bár a véleménynyilvánításnak kitüntetett a szerepe, ez nem jelenti azt, hogy – mint az élethez és az emberi méltósághoz való jog – korlátozhatatlan lenne, sőt **az emberi méltóság, becsület, jó hírnév adott esetben a véleménynyilvánítás szabadságának korlátja lehet.**

A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat: Az Alkotmánybíróság itt egy büntetőjogi felelősséget megállapító bírói ítélet megsemmisítése mellett fejtette ki, hogy a rágalmazás törvényi tényállásának megvalósulásának **vizsgálatakor** milyen szigorú szempontok szerint kell megkülönböztetni az értékítéleteket a tényállításoktól ahhoz, hogy a szabad szólás és közéleti kritika joga ne csorbuljon.

Magyarország Alaptörvénye rögzíti azt is, hogy az ember alapvető jogainak védelme az állam elsőrendű kötelezettsége, és kimondja, hogy :

I.cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. (kifejtése a következő bekezdésekben található!)

8.)

Panaszomban továbbiakban - tételes tartalmi ismétlés nélkül, de olykor idézve is alapvetően az a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3. Bhar.16/2013/5. számú ítélete alaptörvényellenesség okán történő megsemmisítéséről szóló **1/2015.(II.16.)AB határozatra** hivatkozom, amelyik **alapvető és érdemi kiindulópontját** képezi panaszomnak .

Ez az AB határozat az emberi méltóság és a jóhírnév védelme, mint alapjogok **egybevetése** alapján és korábbi, hasonló tárgyú AB határozatok felhasználásával széles körű értelmezését adja egy konkrét büntető ügynek, melyben három szinten született egymásnak ellentmondó bírósági döntés , ám az AB terjedelmes vizsgálódása folytán végül is az Alaptörvénybe ütköző ítélet megsemmisítéséről döntött.

Én magam is **kifejezetten ezt, azaz tartalmilag a kettő bírósági döntés megsemmisítését kérem** az Alkotmánybíróságtól, mert ügyem és a hivatkozott határozat teljessége az alábbi hasonlóságokat, azonosságokat mutatja:

1./Három bírósági döntés érdemi vizsgálatához képest az én ügyem 2 olyan bírósági végzésre irányul, amely **érdemi döntést az eljárás megszüntetése okán nem tartalmaz.**

2./Egyaránt az Abvt. 27.§-ára alapított az én panaszom is.

3./ Az eredeti panaszbeadványomban részletesen megjelöltem az Alaptörvény azon rendelkezéseit,melyekkel ellentétesek a panasszal támadott bírósági döntések . **A hiv. AB határozat lényegében ugyanezen Alaptörvényi rendelkezésekre figyelemmel járt el. Idézet a határozatból:**

II.

[6] Az indítvány elbírálásakor az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének alábbi rendelkezéseire figyelemmel járt el:

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

[...]

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

[...]

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

4./ Érdekes és lényeges útmutatást ad a határozat III/9.pontja az érintettségemet illetően, és megnyugtatóan rögzítem, **hogy mindhárom büntetőjogi beadványom magánvádlóként** írtam alá, mely pozíció alátámasztja az alkotmányjogi panaszom törvényi feltételeinek fennállását.
Idézet:

[9] Az indítványozó érintettségét illetően a befogadás során vizsgálendő volt, hogy a büntetőeljárás keretein belül milyen minőségben vett részt az alkotmányjogi panaszos, mivel önmagában a sértetti pozíció nem biztosít alapot a személyes érintettség megállapítására a tekintetben, hogy az állam miként gyakorolja büntető igényét. A panaszos azonban sértetti minőségén túl, magánvádlóként lépett fel az alapügyben és személyére vonatkozóan alapjogát érintő bírósági döntés született, mely szintén az alkotmányjogi panasz törvényi feltételeinek fennállását igazolja.

5./ **Analógiaként** kérem értelmezni a határozat IV./21-22. pontjában rögzített tényállási elemet, mely szerint a bíróság közszereplőnek minősítette a határozatbeli ügyben panaszosként fellépő ügyvédet, noha **az AB szerint kiigazítottan nem lehet az**, ezáltal fokozott türésre sem kényszeríthető a véleménynyilvánításokkal szemben.

Én jogtanácsosként a Btk. ugyanazon rendelkezése szerint minősülök közfeladatot ellátó személynek mint az ügyvéd (védő), tehát a fentebb kifejtett álláspontom összhangban van az AB okfejtésével és alátámasztja azt a 4 évtizedes tapasztalatomat, hogy ugyanazon jogszabályi rendelkezés mennyire változatosan ítéhető meg törvénytelenül, de személyi következmények nélkül az egyes büntető bíróságok által, és csak a következetes jogorvoslat gyakorlása adhat némi reményt a jogkereső állampolgároknak, azaz az államot, bíróságot stb. adóik befizetése révén eltartó jogalanyoknak.

A jogállam sokszor hangzatos szólammal kísért teóriája úgy tűnik egyre messzebb kerül a demokratikus társadalmi eszménytől, annak lényegi elemeitől, a társadalmat meghatározni hivatott népfenség elvének tényleges gyakorlásától. Automatikusan adódik a kérdés a törvénytelen értelmezések kapcsán, hogy a bírói jogalkalmazás mögött miért húzódhat meg a bírói előítéletből fakadó önkényes jogértelmezés felsőbb jogorvoslati szinteken is az ellenpólust képviselő ügyvéddel/jogtanácsossal szemben, noha ők is szükségszerű elemei az igazságszolgáltatás gépezetének. A **közjó** fogalmának Alaptörvényi bevezetése az évek múltával végre reális tartalommal töltendő meg, nem feltétlenül szükséges, hogy erre csak az AB határozataiban kerüljön sor, maguknak a bíróságoknak is erre kellene törekedniük.

Idézet:

„(21)..... A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint „az ügyvédként eljáró személyt, mint közszereplőt, fokozottabb türésű kötelezettség terheli, amely csupán gyalázkodó kijelentések elleni fellépést tesz lehetővé. Az ilyen minőségben eljáró személynek abból eredően, hogy türésű küszöbe magasabb, a méltatlan, sértő hangvételű kritikát is el kell viselnie.” Erre tekintettel a vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

[22] Az ügyben harmadfokon eljáró bíróság megállapította, hogy a magánvádló ügyvédként került

a vádlottal kapcsolatba, amikor családjogi perben ellenérdekű félként a terhelt házastársának perbeli képviselőjét látta el. Álláspontja szerint: „[a]z arra feljogosító képesítés birtokában mindenki maga dönti el, hogy vállalkozik-e ügyvédi tevékenység folytatására, s aki ügyvédként bejegyzésre kerül, munkája kapcsán közszereplővé válik, miként az igazságszolgáltatás más jogi végzettséggel rendelkező résztvevői is. A sértett ügyvédi tevékenységének folytatásához kapcsolódik, hogy róla inkriminált bejegyzések kerültek közzétételre olyan személy részéről, akinek érdekei ellentétesek az ügyvéd által képviselt személy érdekeivel.” Utalt a bíróság az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatára, melyet úgy értelmezett, hogy a kritika megengedhetőségének határai tágabbak a közszereplők esetében, mint a magánszemélyek tekintetében, álláspontja szerint: „[a] közszereplést vállaló személyeknek vállalni kell azt is, hogy mind a sajtó, mind pedig a szélesebb közvélemény figyelemmel kíséri minden szavukat és cselekedetüket, így nagyobb türelmet kell tanúsítaniuk a kritikai megnyilvánulásokkal szemben.” A harmadfokú bíróság, miután megállapította, hogy a vádban foglalt kifejezések egyértelműen a panaszos ügyvédi mivoltára utalnak, kifejtette, hogy mindennapos dolog a közszereplőket hasonló kifejezésekkel illetni. Mint az ítélet indokolásában fogalmaz: „[a]z ügyvédi tevékenység szokásos velejárája, hogy az ügyvédekkel szemben hozzáértésükkkel, jellemvonásaikkal kapcsolatban hasonló kifejezések használatára kerül sor.” Azonban ez nem befolyásolja, hogy az illetőt magánemberként hogyan ítélik meg, és nem éri el azt a szintet, ami büntetőjogi felelősséget alapozna meg. Ezen indokok alapján a harmad fokon eljáró bíróság úgy ítélte meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény nem valósította meg a becsületsértés vétségének törvényi tényállását, ezért a vádlottat bűncselekmény hiányában felmentette. Ugyanakkor utalt arra, hogy a polgári bírói gyakorlat eltér a büntetőjogi megítéléstől, peres félként olyan személy marasztalására is sor kerülhet, akit a büntető bíróság bűncselekmény hiányában felmentett. „

6./ A határozat V. részében az AB az alábbi, ügyemben is relevans és **analógiaként** alkalmazandó megállapításai, jogi érvei tömegesen találhatók, ezeket jobban és árnyaltabban kifejtésem nem szükséges és nem is tudom ,hozzátenni nem kívánok, viszont **sötét,illetve aláhúzott** kiemelésekkel saját ügyemben történő alkotmánybírósági értékelés végett **idézem**:

V.

[24] Az Alkotmánybíróság elsőként azt az indítványozói állítást vizsgálta, mely szerint a harmadfokú bíróság alaptörvény-ellenesen terjesztette ki a véleménynyilvánítás szabadságát, és ezzel a panaszosnak az emberi méltóság részét képező jó hírnévhez való joga indokolatlanul csorbult.

[26] Az emberi méltósághoz való alapjog, illetve annak nevesített elemeként szereplő jó hírnévhez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonya, alkotmányos alapjogok **versengését feltételezi**. Az Alkotmánybíróság előtt számos esetben szereplő kérdés szinte valamennyi eljárástípusban a legkülönbözőbb aspektusokban kívánta meg az Alkotmánybíróság alkotmányosságai szempontból levezetett állásfoglalását.

[27] .....bár a véleménynyilvánításnak **kitüntetett a szerepe**, ez nem jelenti azt, hogy – mint az élethez és az emberi méltósághoz való jog – **korlátozhatatlan lenne**, sőt az emberi méltóság, becsület, jó hírnév adott esetben a véleménynyilvánítás szabadságának **korlátja lehet**.

[28] Az Alkotmánybíróság .....állást foglalt a két alapjog versengésének elvi alapjait illetően. Tekintettel azonban arra, hogy a határozat egyúttal megsemmisítette a régi Btk.-nak a hatóság vagy hivatalos személy megsértése törvényi tényállását tartalmazó 232. §-át, az ítélező bíróságok e határozat nyomán eltérő álláspontot foglaltak el az előtük folyó büntető ügyekben. **Egyes esetekben bűncselekmény hiányára alapítva megszüntették az eljárást (BH1995.6.),** míg más esetben arra jutott a bíróság, hogy a már folyamatban lévő eljárás folytatására csak magánindítványra van lehetőség (BH1998.162.) Számos esetben gondot okozott annak megítélése is, hogy milyen személyi körre értendő az Alkotmánybíróság megállapítása.

[30] **2012. január 1-jével hatályba lépett Magyarország Alaptörvénye, mely az emberi méltóság, és annak elemeként nevesített jó hírnévhez való jog, valamint a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonyát, annak alkotmányos kereteit is rögzíti.**

[31] Az Alaptörvény II. cikke kimondja, hogy az emberi méltóság sérthetetlen, míg a VI. cikkben külön nevesítve említi, hogy mindenkinek joga van a jó hírnevének tiszteletben tartására. Az I. cikkben szerepel, hogy az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani, annak védelme az állam kötelessége. Alapvető jog korlátozására pedig csak más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a szükségesség, arányosság és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával kerülhet sor.

[32] A véleménynyilvánítás szabadsága szintén az Alaptörvényben rögzített alapjog, mely a IX. cikk értelmében mindenki számára biztosított. Mint alapvető jog, korlátozására az Alaptörvény I. cikkében rögzített módon kerülhet sor, tehát más alapvető jog érvényesülése, vagy alkotmányos érték védelme céljából, a szükségesség, arányosság megtartásával, a másik alapvető jog lényeges tartalmára tekintettel történhet. Az emberi méltósághoz való jog azonban nem egyszerű versengő alapjogként szerepel, hanem azt az Alaptörvény IV. módosítása értelmében, mintegy kiemelten védett alapjogot a véleménynyilvánítás elé helyezve kimondja, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának amegsértésére.

[33] A jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy a Fővárosi Ítéltábla ítéletében az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte-e a jó hírnév védelméhez való jog és a véleménynyilvánítás szabadságának egymáshoz való viszonyát.

[34] Az alapul szolgáló ügyben a sérelmezett kifejezések alapvetően két csoportba oszthatók. Az egyik – mely szerint a háziállatok rovatban, illetve kutyaként került feltüntetésre a sértett – jellegét tekintve értékítéletnek tekinthető, mely az egyénnek a sértettől kialakult szubjektív véleményének megjelenése. A demokratikus közélet kialakítása, illetve a közügyekre vonatkozó vélemények ütköztetése terén gyakorlatilag semmilyen szereppel nem bíró, **olyan öncélú, lealacsonyító megnyilvánulásnak minősül, mely alkalmas lehet a becsület csorbítására.**

[35] A másik csoport – „lop-csal-hazudik” – tényállításnak tekinthető. A tényállítások céljától, megjelenési formájától függően változhat alkotmányos védelmük. Amennyiben ugyanis ezen kifejezések, esetleg bizonyítékokkal alátámasztva az eljárásra hivatott hatóságok felé fogalmazódnak meg, úgy megfelelnek az alkotmányosan védendő véleménynyilvánítás feltételeinek, hiszen a demokratikus közélet gyakorlásának elengedhetetlen eleme a közügyeket érintő visszaéléseknek a hatóságok tudomására jutása. **Hasonló megítélés alá esik, ha ügyfél által peres, vagy egyéb hatósági eljárásban az ügy érdemével összefüggésben történik a tényállítás. Ennek ellentéte, a csak és kizárólag az érintett személy lejáratására irányuló, egyfajta szitokszóként megjelenő forma nem tartozik a véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásának alkotmányosan védett körébe.**

[36] A bíróságok jogalkalmazása során alapvető kötelezettség a jogszabályok szövegének elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése, mely során kiemelt szereppel bír a közjó és az erkölcs szem előtt tartása (Alaptörvény 28. cikk). A Fővárosi Ítéltábla megállapítása azonban, mely szerint a sérelmezett kifejezések megfelelnek a társadalomban szokásos érintkezési formák minimum szintjének, és nem voltak olyan súlyúak illetve tartalmúak, hogy gyalázkodó jellegűnek lehetne tekinteni őket, **nem áll összhangban az Alaptörvénnyel, még akkor sem, ha – mint a bíróság azt az ítéletében rögzítette – mindennapos a hasonló kifejezések használata.**

[38] A sértetti kört illetően a Fővárosi Ítéltábla az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében azt a megállapítást tette, hogy aki ügyvédként bejegyzésre kerül, munkája során közszereplővé válik, **miként az igazságszolgáltatás más jogi végzettségű résztvevői, és mint közszereplőt, fokozottabb törési kötelezettség terheli.**

[39] Az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a Fővárosi Ítéltábla által indokolása alapjául felhívott 36/1994. (VI. 24.) AB határozat a közhatalmat gyakorló személyekkel és intézményekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatban írta elő alkotmányos követelményként, hogy esetükben a szabad véleménynyilvánításhoz való jog által alkotmányosan védett, így nem büntethető, véleménynyilvánítás köre tágabb legyen, mint más személyeknél. Az ügyvédként eljáró személy azonban önmagában ügyvédi minősége miatt nem tekinthető sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak. A Büntető Törvénykönyvről szóló jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény – a régi Btk.-val szó szerint egyezően – az értelmező rendelkezések körében rögzíti, hogy a bírósági vagy más hatósági eljárásban a védő, vagy **a jogi képviselő közfeladatot ellátó személy.** Ezzel szemben a bíró és az ügyész hivatalos személynek minősül, illetve hatóságnak tekintendő.

[40] Nem helytálló tehát a Fővárosi Ítéltábla azon megállapítása, miszerint az ügyvédként bejegyzett személy az igazságszolgáltatás más jogi végzettségű résztvevőivel azonos minőségben szerepelne. Ezen túlmenően, a konkrét, alapügybeni esetet tekintve, a panaszos sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak nem minősült, **tehát nem volt alkotmányos indoka annak, hogy az egyébként büntetendő cselekmény a sértett-magánvádló ügyvédi minőségére tekintettel ne lett volna szankcionálandó.**

[42] A 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban büntetőjogi aspektusból, és a jelen ügghöz hasonlóan az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban vizsgálta az Alkotmánybíróság a közügyek szabad vitathatóságát, illetve a közszereplők bírálhatóságát biztosító véleménynyilvánítás szabadságát. E határozatában az Alkotmánybíróság – utalva korábbi 7/2014. (III. 7.) AB határozatára – kimondta, hogy „[a]z Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdéséből is kitűnően az **emberi méltóságból fakadó becsületvédelem, jó hírnév és az állami intézményekbe vetett közbizalom a véleményszabadság és így a közügyeket érintő szólás alkotmányosan igazolható korlátját jelenti.** Nyilvánvaló emellett az is, hogy **nem a közéleti véleménynyilvánítás szabadságával él, aki a másik személy emberi mivoltában való megalázása érdekében használ súlyosan bántó, vagy sértő kifejezéseket.**” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[43] A Fővárosi Ítéltábla ítéletében utalt arra, hogy a polgári bírói gyakorlat eltér a büntetőjogi megítéléstől, más aspektusú vizsgálat eredményeként, peres félként olyan személy marasztalására is sor kerülhet, akit a büntetőbíróság bűncselekmény hiányában felmentett. Ezért hasonló ügyekben célszerűbb megoldásnak tartja a polgári per kezdeményezését, mint büntető eljárás

indítását.

[44] Az Alkotmánybíróság e tekintetben összevetette az alapjaiban hasonló tényállásokra épülő büntető jogi illetve polgári jogi szabályozás – jelen ügyre vetített – lényegi elemeit. A büntető jogi szabályozás, bár a sértett személyét, becsületét védi, azt a társadalom egy tagjának sérelmeként, a társadalom által elítélendő, az egész társadalomra veszélyes cselekményként fogja fel, és a szankcionálás elsősorban az erkölcsi elégtételt, valamint a prevenciót szolgálja. Az egyén pedig éppen azért mond le bizonyos egyéni jogainak korlátlan gyakorlásáról, hogy adott esetben az őt sérelemért a társadalom útján vehessen elégtételt, a társadalom megvédje őt. A polgári jogi szabályozás ugyan szintén nem kívánatosnak tekinti a személyiségi jogok sérelmét, azonban alapvetően a sértő magatartás abbahagyása, illetve a sértett kártalanítása a cél. Ugyanakkor jelentős eltérések mutatkoznak a büntető eljárás (esetleg szabálysértési eljárás) és a polgári eljárás között, pl.: a garanciális szabályok, vagy a bizonyítási eszközök, illetve azok igénybevételének lehetőségét tekintve. **Nem lehet tehát elhárítani a sértett-magánvádlónak az elkövető büntetőjogi felelősségre vonása iránti igényét azzal, hogy a polgári jogi út célra vezetőbb lenne.** A személyiségi jogok alkotmányos védelme ugyanis a különböző jogágak által párhuzamosan, akár egyidejűleg biztosított igényérvényesítési rendszeren keresztül valósul meg.

[45] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a Fővárosi Ítéltábla sérelmezett ítélete alaptörvény-ellenesen terjesztette ki a véleménynyilvánítás szabadságát, mely révén a **panaszosnak az emberi méltósága, és jó hírnévhez való joga szükségtelenül csorbult.** Az Alkotmánybíróság ezért az ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdése értelmében megsemmisítette.

7./ Az egyes, párhuzamos alkotmánybírói indokolások adaptálását nagy terjedelmük miatt mellőzöm beadványomból, bár szép számmal található azokban is olyan okfejtések, amelyek mentén a fetikhez képest markánsabban jelenik meg a büntető bírósági végzésekben alapjogaim sérelme.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Úgy tartom korektnek, hogy jelezzem: A jelen beadványom 6-7. oldalain hivatkozott EEJB ítélet alanya panaszosa én magam voltam, akkor még ügyvédi minőségemben.

Az Abtv. 29. § szerint: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

Fentiekben saját okfejtésemmel és az analógiaként elbírálni hivatkozott, közelmúltbeli AB határozat releváns elemeinek kiemelésével bizonyítottam az Alaptörvény sérelmét eredményező bírósági döntések megsemmisítéséhez fűződő álláspontomat. Az AB közvetve már kimondta a jogi képviselőnek minősülő, jogtanácsos munkakörű munkavállaló közfeladatot ellátó személy státusát, mely alapján hatványozottan merül a fel az őt ért jogellenesség elbírálásának törvényes igénye, a valóság bizonyításának elrendelése.

Elveiben és alapjaiban rendül meg ott a jogbiztonság, ahol hivatalos személynek minősülő jogalkalmazók nem hivatalos személy, de hivatásbeli jogalkalmazókkal szemben **tényfeltárás és érdemi eljárás, bizonyítás nélkül hozhatnak alapjogok sérelmével járó döntést.**

Az I. f. bírósághoz beadott alkotmányjogi panaszom továbbításával elméletileg minden beadványom a T. Alkotmánybíróság rendelkezésre áll, ám esetleges további igény esetén az ügy elbírálása érdekében továbbiakban is határidőn belül együttműködöm. (Abvt.51§(6))

Jelen kiegészítésemet egészségi állapotom és a folyamatban lévő munkaügyi per tárgyalása miatt csak az előírt határidő utolsó harmadában állt módomban összeállítani, ezért a határidő betartásával ajánlott – tértivevénnyel postázom, vagy személyesen nyújtom be. Bármely postázási, vagy iktatási ,érkezési anomália esetére igazolási kérelmet terjesztek elő egyidejűleg, és kérem annak méltányos elbírálását.

Budapest, 2016. 09. 22.

Tisztelettel:

